

Bayer Zsolt: Egy érdekes cikk

2017 március 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Különös történelemértelmezés: lebukott a magyar holokauszt-kutató

Az alábbi írás a 888-on jelent meg, Sümeghi Lóránt munkáját dicséri. És kiderül belőle, hogy Karsai (Karsai) László „történész” kicsoda is valójában. Olvassák figyelemmel!

„Különös történelemértelmezés: lebukott a magyar holokauszt-kutató

Sümeghi Lóránt

Kezünk ügyébe akadt Karsai László – szakmai körökben a magyar holokauszt kiemelkedő kutatójának tartott – történésznek a 2016. november 18-tól elérhető, a Magvet Kiadó gondozásában megjelent Szálasi Ferenc naplói (1942-1946) című igencsak vastag könyve.

Ahogy az a borítón is látszik, Szálasi Ferenc háborús bűnösként elítélt nyilas politikus négyéves bejegyzéseinek összegzését, a Magvet Kiadó a „Tények és Tanúk” sorozat keretében jelentette meg, utalván arra, hogy történelmileg hű, értéksemleges és megbízható állítások szerepelnek majd a Karsai László történész által közreadott könyvben.

Csak hogy Karsai könyve minden, csak nem történelmileg pontos és értéksemleges, annak ellenére, hogy ezt sugalmazza mind a kiadó, mind pedig a történész is.

Ugyanis a Karsai által szerkesztett névmutatóban nemcsak tárgyi tévedésekre bukkantunk, hanem etikailag súlyosan megkérdőjelezhető, származási alapon való, szelektív rendszerezésre. Továbbá esetenként egyes történelmi szereplők által elkövetett kommunista bűnök szándékos elhallgatására, elbagatellizálására, és egy, a rendszerváltás utáni magyar Legfelsőbb Bíróság által hozott rehabilitációs ítélet kigúnyolására, bírálására is sor került. Súlyosbító tényező, hogy Karsai 2014 óta a Magyar Tudományos Akadémia doktori címét viseli, disszertációja pedig a Szálasi Ferenc Politikai életrajz címet viselte.

Származási alapon való szelektív történelmi rendszerezés.

Tekintettel arra, hogy Karsai László tudományos karrierjének nagy részét a nemzetiszocialista bűnök és a holokauszt tanulmányozásával töltötte, szinte felfoghatatlan, hogy miként folyamodhatott egy olyan rendszerezési elvhez az általa szerkesztett könyv névmutatójában, amely származási alapon, szelektíven, szinte kivétel nélkül csupán a nyilasok kapcsán említi meg zárójelben az eredeti vezetéknevüket, utalva arra, hogy ezek egykoron nem magyar származásúak voltak. Ezzel szemben a hírhedt, köztudottan is névváltoztatáson tetten ért kommunista bűnösök nevei mellett nem szerepel a származásukra utaló eredeti vezetéknevük.

A teljesség igénye nélkül, íme:

Beregfy (Berger) Károly: a nyilas hatalomátvétel után honvédelmi miniszter

Kassai (Schalmayer) Ferenc: Szálasi kormányában nemzetvédelmi és propagandaminiszter

Mohay (Mohaupt) Gyula, dr.: a Nyilaskeresztes Párt tagja

Szöllősi (Naszluhác) Jenő: nyilas politikus

Tarján (Löwig) Béla: a nyilas párt tagja

Az első legmegdöbbentőbb észrevétel a nyilasok efféle megkülönböztetett rendszerezése kapcsán az, hogy a háborús bűnösök felsorolásában megtalálható a nyilasok és a kommunisták ellen egyaránt hűsiesen kiálló Mindszenty (Pehm) József, esztergomi érsek nevének ilyesfajta megkülönböztetése is. Karsai Mindszenty kapcsán nemcsak több tárgyi tévedést is ejt, hanem tetten érhető a történelem szándékos megmásításának kísérlete is.

Első ízben érdemes leszögezni, Mindszenty eredeti vezetékneve a könyv szerint „Pehm” volt, ezzel szemben pedig az érsek Pehm Józsefként született. Továbbá Karsai a születési dátumát is eltévesztette, ugyanis Mindszenty nem 1887-ben született, hanem 1892-ben. Azonban amely ennél is dühítőbb, az nem más, minthogy a mindenki által tisztelt érsekről többek közt így ír Karsai:

1944-ben semmiféle zsidóment? vagy nyilasellenes akcióban nem vesz részt.”

Ezzel szemben 1944-ben Mindszenty József, akkori veszprémi püspök Shvoy Lajos székesfehérvári püspökkel, Kelemen Krizosztom pannonhalmi f?apáttal és Apor Vilmos gy?ri püspökkel együtt tiltakozó levelet nyújtott át a nyilas kormánynak, amelyet az ország elpusztítása és a zsidóüldözés ellen fogalmaztak meg. Továbbá érthetetlen, hogy Karsai László hogyan hagyhatta ki jellemzéséb?l Mindszenty err?l fennmaradt visszaemlékezését:

Apor püspök velem együtt úgy gondolta, hogy a fanatikus eszméikt?l megszállott nyilas vezet?knél aligha fogunk eredményt elérni, mégis úgy találtuk, hogy a nemzet és híveink védelmében vállalnunk kell történelmi felel?sségünket.”

Mondani sem kell, az érseket a tiltakozása után pár nappal le is tartóztatták a nyilasok. Err?l hiába tesz említést a történész, Mindszenty h?siességét ennek ellenére a korábbi mondatával megkérd?jelezhetetlenül elvitatja.

De térjünk vissza a Karsai-féle szelektív, származási alapon való rendszerezés problémájára.

Íme – szintén a teljesség igénye nélkül – a névmutatóban szerepl? kommunista, névváltoztatáson átesett, ám a könyvben valami oknál fogva fel nem tüntetett b?nösök listája:

Kádár János: Karsai szerint többek közt kommunista politikus, koncepciók perben elítélik, az 1956-os forradalom leverése után az MSZMP els? titkára.

A történész említést sem tesz arról, hogy Kádár eredeti vezeték neve Czermanik volt, ezt kés?bb Csermanekre magyarosította, majd csak ezután Kádárra. Mi több, Karsai rövidke jellemzéséb?l az is kimarad, hogy Kádár az '56-os forradalmat ellenforradalmi felkelésnek nevezte, továbbá az ? nevéhez f?z?dnek a forradalom leverése utáni megtorlások, sortüzek és a rend?rségen, honvédségen belüli politikai tisztogatások, koncepciók perek, melyek több száz kivégzett és sok ezer börtönbezárt emberrel végz?dtek. Mi több, Kádár volt az, aki megállapodott a Szovjetunió Kommunista Pártjával abban, hogy Nagy Imrét bíróság elé állítsák.

Péter Gábor: Karsai szerint többek közt a Politikai Rendészeti Osztály, kés?bb a Budapesti Államvédelmi Osztály, majd a Belügyminisztérium Államvédelmi Hatóság vezet?je. Komoly szerepe van a koncepciók perek megszervezésében, 1953-ban letartóztatják, életfogytiglani szabadságvesztésre ítélik. 1959-ben szabadlábra kerül, majd könyvtárosként dolgozik.

Karsai László ismételtlen megfélemedezik arról, hogy Péter Gábor nemcsak vezetéknevét változtatta meg, hanem a keresztnevét is. Jóformán egy teljesen új identitást alakított ki magának a hírhedt ÁVÓ-s, ugyanis eredetileg Eisenberger Benjámint néven látta meg a napvilágot. Karsai továbbá azt is kihagyta Eisenberger jellemzéséb?l, hogy tevékenysége alatt az ÁVO, majd az ÁVH súlyos törvénytelenések, emberiség elleni b?ncselekmények sorozatát követte el. Külön érdekesség, hogy Eisenberger egyik foglya Mindszenty volt, akinek egy feljegyzése szerint Péter (Eisenberger Benjámint) Gábor

egy vérszomjas basa volt, aki az általa m?ködtetett terrorszervezet vezet?je volt.”

Azonban némileg érthet?, hogy Karsai ezt is kihagyta Eisenberger jellemzéséb?l, hiszen korábban Mindszentyre is megpróbálta rásütni a nyilas bélyeget.

Rákosi Mátyás: Karsai szerint többek közt hivatásos forradalmár (sic!), kommunista, a Tanácsköztársaság idején szociális majd termelési népbiztos, 1919-t?l a Vörös Hadsereg parancsnoka. Vezetése alatt kiépül a kommunista diktatúra, százezreket telepítenek ki, politikai ellenfeleiket koncepciók perekkel távolítja el.

Nem meglep?, hogy Karsai – a nyilasokkal és Mindszentyvel ellentétben - Rákosi kapcsán is elfelejtette zárójelben megemlíteni, hogy az eredeti neve Rosenfeld volt. Azt is elfelejtette hozzátenni a történész, hogy nemcsak a politikai ellenfeleiket távolította el Rákosi koncepciók perekkel, hanem az általa kiépített rendszer számára idegennek ható civileket is. Egyes feljegyzések szerint a koncepciók perekben kivégzettek száma száz és kétszáz f? közé tehet?, 40 ezren voltak rend?ri ?rizetben, illetve internálva, közel 13 ezer f?t (két és fél ezer családot) kitelepítettek, kitiltottak Budapestr?l. 1950–53 között pedig egymillió embert vontak ügyészi eljárás alá, minden második ellen vádat is emeltek.

Révai József: Karsai szerint többek közt kommunista pártmunkás, író, ideológus, a Magyar Kommunista Párt egyik

alapítója, a Rákosi-rendszer kultúrpolitikai irányítója

A Lederer Józsefként napvilágot látott kommunista eredeti vezetékneve ismételteltelt eltussolásra kerül. Mi több, er?teljes sz?pités azt írni Révairól, hogy egy szimpla pártmunkás és író volt, amikor – Rákosi (Rosenfeld) Mátyás, Ger? Ern? és Farkas (L?wy Herman) Mihály mellett – az úgynevezett moszkovita „négyesfogat” tagja volt. Továbbá az ? nevéhez f?z?dik a szocialista realizmus elveinek kidolgozása, primátusának meghirdetése és könyörtelen érvényre juttatása is.

Az eddig felsoroltak alapján tehát kezd kirajzolódni egy olyan mintázat, amely úgy t?nik kifejezetten Karsai László történész értékrendjét hivatott valamilyen módon alátámasztani annak ellenére, hogy szakmája és doktori fokozata amúgy könyörtelenül megkövetelné a pártatlanság és az objektivitás eszmeiségének megtartását. Azonban a szemmel láthatóan eltagadott, kihagyott és elferdített adatokon túl is akadnak olyan ép ésszel felfoghatatlan részletek az ominózus névmutatóban, amelyek kifejezetten méltóak arra, hogy említést tegyünk róluk.

Sztálin, mint hivatásos forradalmár; Apró Antal mint szimpla kommunista politikus; és persze a Legfels? Bíróság rehabilitáló ítéletének véleményezése, bírálása.

Karsai László a Szovjetunió hírhedt tömeggyilkosával, Sztálinnal kapcsolatban a könyv névmutatójában csupán annyit ír, hogy „szovjet-grúz hivatásos forradalmár (sic!), 1906-tól az OSZDMP vezet?je, 1922-t?l az SZK/b/P (Szovjet Kommunista/Bolsevista Párt) f?titkára.” Talán nem túlzás kijelenteni, hogy az ilyen mérték? sz?kszavú jellemzés Sztálinnal összefüggésben több, mint aggasztó. Karsai – Mindszentyvel ellentétben – ez ügyben ismét elfelejtette megemlíteni, hogy Sztálin eredetileg grúz (Dzsugasvili) vezetéknevvel rendelkezett. Továbbá azt is, hogy a kommunista tömeggyilkos nem csupán egy „hivatásos forradalmár” volt, hanem kezéhez több tízmilliónyi ember vére tapad, és els?ként terjesztette ki a 12-16 évesek körében a nagy tisztogatások idején a halálbüntetést.

Hasonló, az id?vel megszépül? értelmezést és leírást adott a történész Apró Antalnak, Gyurcsány Ferenc feleségének (Dobrev Klárának) nagyapja kapcsán.

Karsai László Apró kapcsán mindössze annyit tart fontosnak leszögezni, hogy „kommunista politikus, országgy?lési képvisel?, Szakszervezetek Országos Tanácsának f?titkára, az országgy?lés elnöke” Ezzel szemben Apró Antal b?nei kapcsán jóval több alapvet? információval rendelkezünk, melyek azért árnyalják ezt a szimpla életútnak beállított karriert. Ismeretes, Apró az 1956-os forradalom másnapján, a Katonai Bizottság tagjaként egy bel? utasításban „fasisztáknak” nevezte a forradalomban résztvev?ket. Továbbá személyesen felügyelte Nagy Imre perét, majd kivégzését „az ellenforradalom méltó megbosszulásának” nevezte. Mi több, a Gyurcsány Ferenc által is lakhelyként használt Apró Antal egykori villája, köztudottan zsidó vagyont képezett, amíg azt el nem kobozták. Valamilyen érthetetlen módon, ez sem került be a Szálasi Ferenc naplóihoz szerkesztett, Apró Antal nevével is ellátott névmutatóba.

Végül, de nem utolsósorban nem mehetünk el említés nélkül azon kommentár mellett sem, amelyet Karsai László egy, a rendszerváltoztatás utáni Magyarországon, a Legfels?bb Bíróság által hozott rehabilitáló ítélethez f?z hozzá, egy elviekben „objektív” névmutatóban. A koncepciósi perek?l hírhedt? vált népbíróság – Karsai írása szerint – Rátz Erzsébetet, azaz dr. Herodek Sándornét elítélte „antiszemita, háború- és nyilaspárti cikkeiért 1946-ban”, majd internálják, ezt követ?en 1953-ban szabadlábra helyezik. Karsai László szakmáját meghazudtolóan kommentárjában kifejti:

a Legfels?bb Bíróság 1995-ben rehabilitálja: az indoklása szerint a háborúpárti cikkek írása nem min?sül b?ncselekménynek. Antiszemita és nyilaspárti cikkeir?l az LB „megfeledkezik”

Mi több, írásunk megjelenése el?tt, a cikkben felmerül? kérdések kapcsán megkerestük Karsai Lászlót, aki meglehet?sen ködös válaszában többek közt kifejtette, hogy hogy én mit tartok lényegesnek, az az én véleményem. Nem biztos, hogy nekem van, vagy volt igazam, de az sem biztos, hogy Önnek."

Magyarán a történészi végzettséggel rendelke?, azonban a történelmet ízlése szerint értelmez? és közreadó Karsai még attól sem riad vissza, hogy jogi kérdéseket, ítéleteket min?sítsen, bíráljon. Mindezt egy objektívnek beállított könyvben, melynek borítóján ékes bet?kkel ki van írva: „Tények és Tanúk”.

Jelen esetben talán célszer?bb lett volna a „tények” szót elhagyni, és a „vélemények” kifejezést használni.

A cikk megjelenését követ?en az említett könyvben található szubjektív történelemértelmezés miatt az MTA-hoz

fordultunk, hivatalos állásfoglalás tekintetében.

Bayer Zsolt

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
